

Arrest

nr. 169 502 van 9 juni 2016
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 6 juni 2016 heeft ingediend (bij faxpost) om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13*septies*) van 1 juni 2016.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 juni 2016, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 juni 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. MOONEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. VAN DEN BROECK verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 5 januari 2016 dient verzoekende partij een asielaanvraag in.

Een raadpleging van de Eurodac-databank leert dat de verzoeker op 26 november 2015 in Bulgarije een asielaanvraag had ingediend.

Op 3 februari 2016 wordt verzoekende partij gehoord in het kader van de verordening nr. 604/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een verzoek om internationale bescherming dat door een onderdaan van een derde land of een staatloze bij een van de lidstaten wordt ingediend (hierna: de Dublin-III-Verordening).

Op 9 februari 2016 richt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging (hierna: de gemachtigde) een verzoek tot terugname aan de Bulgaarse overheden die op 14 februari 2016 met toepassing van artikel 18 (1)b van de Dublin-III-Verordening instemden met dit verzoek.

De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie (hierna: de gemachtigde) neemt op 29 april 2016 de beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 26*quater*). Tegen deze beslissing dient verzoekende partij een vordering tot schorsing en een beroep tot nietigverklaring in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad). Op 6 juni 2016 dient verzoekende partij een vordering in om bij voorlopige maatregelen de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid te bekomen. Bij 's Raads arrest nr. 169 501 van 9 juni 2016 werd de schorsing van de tenuitvoerlegging van voormelde beslissing van 29 april 2016 (bijlage 26*quater*) bevolen.

Op 1 juni 2016 beslist de gemachtigde tot de afgifte van een bevel om het grondgebied met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13*septies*). Dit is de thans bestreden beslissing.

De overdracht aan de Bulgaarse instanties is gepland op 14 juni 2016.

2. Over de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid

2.1. Over het urgent karakter van de vordering

Artikel 39/82, § 4, tweede lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) bepaalt als volgt gesteld:

“Indien de vreemdeling het voorwerp is van een verwijderings- of teruggedrijvingsmaatregel waarvan de tenuitvoerlegging imminent is, in het bijzonder indien hij is vastgehouden in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 of ter beschikking is gesteld van de regering, en hij nog geen gewone vordering tot schorsing heeft ingeleid tegen de bedoelde verwijderings- of teruggedrijvingsmaatregel, kan hij binnen de in artikel 39/57, § 1, derde lid, bedoelde termijn de schorsing van de tenuitvoerlegging van deze maatregel vorderen bij uiterst dringende noodzakelijkheid.”

Artikel 43, § 1, eerste lid van het procedurereglement van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bepaalt dat, indien de uiterst dringende noodzakelijkheid wordt aangevoerd, de vordering een uiteenzetting van de feiten dient te bevatten die deze uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen.

In de nota met opmerkingen wordt het uiterst dringende karakter van de vordering niet betwist.

In casu bevindt de verzoeker zich in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in artikel 74/8 van de vreemdelingenwet. In dit geval wordt het uiterst dringende karakter van de vordering tegen de bestreden verwijderingsmaatregel, in toepassing van artikel 39/82, §4, tweede lid van de vreemdelingenwet, wettelijk vermoed.

Het uiterst dringende karakter van de vordering staat dan ook vast.

2.2. Over de gevolgen van het arrest nr. 169 501 van 9 juni 2016

De Raad heeft bij arrest nr. 169 501 van 9 juni 2016 de schorsing bevolen van de tenuitvoerlegging van de beslissing van 29 april 2016 houdende weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 26*quater*). Uit dit arrest volgt dat de in voormelde akte vervatte beslissing waarbij de verzoeker wordt bevolen binnen de tien dagen *“het grondgebied van België (te) verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen(3), tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven”* teneinde *“zich aan te bieden bij de bevoegde Bulgaarse autoriteiten”* in haar tenuitvoerlegging is geschorst.

Uit de motieven van het thans bestreden akte blijkt dat het voorliggende bevel om het grondgebied onmiddellijk te verlaten en de gedwongen grensleiding hun rechtstreekse grondslag vinden in het niet uitvoeren van het bevel om het grondgebied te verlaten vervat in de bijlage 26^{quater} van 29 april 2016. Nu voormeld bevel echter bij arrest nr. 169 501 in zijn tenuitvoerlegging werd geschorst, dringt zich tevens de schorsing van de tenuitvoerlegging van de thans bestreden verwijderingsbeslissing op.

Voor zoveel als nodig wordt integraal verwezen naar de motieven van het arrest nr. 169 501 van 9 juni 2016, waaruit een ernstig middel ontleend aan artikel 3 van het EVRM en een moeilijk te herstellen ernstig nadeel blijkt, hetgeen *a fortiori* ook bij de thans bestreden beslissingen aan de orde is vermits zij de gedwongen verwijdering van de verzoeker naar Bulgarije behelzen.

3. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, §5, derde en vierde lid van de vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden getroffen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13^{septies}) van 1 juni 2016, wordt bevolen.

Artikel 2

Dit arrest is uitvoerbaar bij voorraad.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen juni tweeduizendzestien door:

mevr. N. MOONEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. J. GHEYLE,

Toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

J. GHEYLE

N. MOONEN